

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetel árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchényi-utca 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.
Hirdetések a legmérsékeltébb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

A jászberényi levél.

Budapest, febr. 4.

(P. K.) Gróf Apponyinak jászberényi választóihoz intézett manifesztuma eszünkbe juttat egy pompás adomát az egyetemi életből. Egy candidátus jurisnak kellett vizsgáznia egyszer, — így beszél az alma mater-ünk adomatára, — egy bizottság előtt, melynek Szilágyi Dezső is tagja volt. Szilágyi azt a kérdést intézte a jelölthöz, hogy mikor jelent meg Endre király arany bullája? A jelölt találmára felel: „1080-ban.“ A szigorú professor tagadólag rázza a fejét. A vizsgázó tovább találgat: „1180-ban.“ A cenzor részéről újabb jele a tagadásnak. A vizsgázó találmára merészen kivág egy harmadik évszámot: „1212-ben.“ Mire félig haragosan, félig humorosan kifakadt a professor úr: „Ne licitáljon, Kohn úr!“

A közigazgatási reform tekintetében körülbelül ennek a Kohnnak a szerepét játsza gróf Apponyi. Eredetileg az államosítást egyszerűen minden garanciális járulék nélkül követelte. Később, mikor a javaslat be volt terjesztve, egyszerre követelte a junctim-ot a fegyelmi törvény és a közigazgatási bíróság tekintetében. Még később követelte a szolgálati prag-

matika egyidejűleg való heterjesztését és érvénybe léptetését. Es most végre jászberényi választóihoz intézett levelében kerek-kerek kijelenti gróf Apponyi, hogy semmiféle reformjavaslatot sem fogad el, míg az ő izlésének megfelelő választási törvény nem lesz.

A mily kevéssé tudta Szilágyi candidátusa az arany bulla megjelenésének évét, oly kevéssé tudja ellenfele, hogy mit tegyen a közigazgatási reformmal. Találgat jobbra-balra, ahban reményben, hogy egyszer mégis csak eltalálja az igazit. De az ország jogos bosszúsággal kiáltja neki: „Ne licitáljon, Kohn ur!“

De jászberényi levelében nem elég-szik meg gróf Apponyi azzal, hogy a parlamenti reformot a nemzet legsürgősebb és legszükségesebb belpolitikai szükségletének állítja. Nyers őszinteséggel, ámbár virágnyelven, de félre nem érthető módon kijelenti, hogy minden kormányjavaslat ellen a skandalumok és az obstrukció fegyverei fognak forgattatni, míg létre nem jön az általa legsürgősebbnek dekretált törvény. Ha ez az új képviselőház összes ellenzéki elemeihez intézett táuczra-kérés akar lenni, akkor engedje meg nekünk a jászberényi képviselő azt a félnék megjegyzést, hogy sokkal szerencsésebb taktika lett volna, ezt a

hadműveleti tervet az elvtársakkal az újházban egy bizalmas körlevél útján közölni; mert ebből a nyílt levélből a kormány és a szabadelvű párt is tudomást szerez a nemes gróf nemes szándékáról, — és sem kabinet, sem többség nem fog késlekedni a képzelhető legerősebb visszautasításra berendezkedni.

Tán emlékszik még gróf Apponyi Albert gróf Szapáry Gyula újévi beszédére s különösen a beszéd ama helyére, melyben a miniszterelnök a választások küszöbén az egész nemzet feszült figyelmé mellett letette az ünnepélyes fogadalmat, hogy a szabadelvű párt, ha az újházban is az övé lesz a többség, nemcsak jogaira fog gondolni, de folyton emlékezetében lesznek kötelességei is. Egy parlamenti többségnek pedig legelőkelőbb kötelessége az, hogy politikáját minden körülmények közt érvényre juttassa.

A szabadelvű párt pozitív programmal lépett a nemzet elé, e program alapján mandatumot adtak neki a választók, hogy jövőre is intézze az ország sorsát. A szabadelvű párt tehát azon elutasíthatlan kötelesség előtt áll, hogy programját keresztülvigye. A nemzet ezt joggal megkövetelheti tőle, és ha a többség nemteljesitené ez irányban köte-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Önéletírás.

— A bakfiok világából. —

Furcsa témát adtak fel a kis lányoknak. Kinek kinek le kellett írni a maga élete folyását, természetesen lendületes és költői stílusban.

Bajos dolog, nagyon bajos. Mert hát édes Istenem micsoda lendületesen és költőileg leírható dolog történt egy kis tizenégy éves leánynyal.

Azaz hogy történni bizony történt, mint a kis Milcsike, tollrágás közben pirulva bevallja magának, de hát ez nem megírni való.

Nem, nem, ez nem megírni való. A tanár ur orrára csak a következőket lehet kötni: ... Születtem 1878-ban. Jártam előbb tudtam mint beszélni, pedig a mama mikor néha megharagítom, persze csak tréfából, az ellenkezőt állítja. Télen itt lakunk Debreczenben s míg várom azt az édes első napját bálba-

menetelemnek, hát addig irigykedem azokra a csunya nagy lányokra, akiknek mindég benne van a nevük a lapban, hogy a bájos hölgy-koszoruban ott voltak.

No hiszen mintha ők már valamennyien bájosak lennének, amiért hogy hosszú ruhát

hordanak. Persze hogy a hosszú ruha emeli az embert — hanem azért bizony őket se igen várja több csinos fin a kaszinó sarkon, mint minket, mikor jövőnk haza az iskolából.

(Ejnye ezt talán meg se kellett volna írni — no de mindegy már.)

Tehát ismétlem, (mint a nénike szokta magyarázás közben) télen át itt lakunk — nyárra meg elmegyünk Tátra-Füredre, Lublóra, Borszékra, meg ahova a mama akarja. Mert a papa többnyire semmit sem szokott akarni. De hát hiába is akarna.

Télen tanulok, nyáron nem tanulok — jövőre meg már télen sem fogok tanulni...

Bájosan felbiggyeszi a piczi ajkait, miközben leírja ezt a haragos és erélyes kijelentést. Azután leteszi a tollat. Be van végezve az önéletírás.

Mert, hogy a legutolsó nyár és tél között, az ősz elején mi történt, az már nem papírra való dolog.

Oh milyen kedves is volt az a nap, mikor a nagyerdőn először látta meg a Gézát. Azóta látta sokszor, mindég itt sétál a ház előtt, a papa meg is jegyezte a multkor, hogy ki lehet az a gyerek aki mindég itt kóborol.

Oh ha elgondolom, hogy értem kóborol! Hogy értem meg is fog bukni! — ilyenkor a szívem úgy dobog, hogy majd kiugrik —

nem tudom ugyan bizonyosan de azt hiszem, hogy amit érzek, ez a szerelem lesz.

És még azt is elgondolja a kicsike, hogy erről tudna írni sokat, lendületes és költői stílusban.

De persze erről nem lehet — és így marad az önéletírás vége, hogy

— jövőre meg már télen se fogok tanulni...

Julius

Az utolsó Szupek

— Egy kétségbeesett ember elbeszélése. —

Jaj kérem alásan nagy familia ez az enyém-

Heten voltunk testvérek egy leány se volt köztünk, mindannyian urfiak valánk.

A tatát Szupek Venczelnek hitták. Oda haza Csehországban verklükészítő volt de az ötvenes években kineventék Debreczenbe tollnoknak.

De nem itt, hanem Csehországban ismerkedett meg a mamával, onnan hozta és ott is esküdött meg vele. Azt hallottam, hogy nagy lakodalmat csaptak, de arra én nem emlékezem, sőt a bátyám sem emlékszik, mert ugy tudom hogy mi az esküvő után születünk.

lességét, joggal megvonhatná tőle további bizalmát. Gróf Appouyi fenyegetődzik, hogy a szabadelvű programm kernsztilvitelét obstrukció által meghiusítja.

Kormányának és többségnek kell gondoskodni, hogy az ily meg nem engedett szándék az ő szilárdságukon hajótörést szenvedjen.

A házszabályok megváltoztatása fogja szolgáltatni az alkalmas eszközt, a parlamenti szólásszabadsággal való visszaélés megállítására. A kisebbség, elvakítva látszólagos sikerei által, érezzen bármily harcokérvet, a házszabályok reformja által majd egy vasfalat állítanak fel, melyen letöri becses szarvait. Csalatkozik az ellenzék, ha azt hiszi, hogy az új országgyűlésen tovább üzheti kis játékeit. A kabinet és a szabadelvű párt egyesült erővel mindent elfog követni, hogy a magyar parlamentnek reájuk bízott méltóságát megóvják.

Belföld.

Az egységes középiskola ügyében gr. Csáky Albin közoktatásügyi miniszter e hó 15-ikére, mint ismeretes enquetét hívott egybe. A meghívottak szabadon nyilváníthatják véleményüket, a miniszter csak a következőkérdőpontra nézve vár tőlük feleletet: az egységes középiskolának mely alakja felel meg legjobban a mi viszonyainknak, kell-e a felsőbb osztályokat ketté osztani? Mi legyen az új iskolában a latin nyelv szerepe s mely osztályban kezdődjék tanítása? Ha a felsőbb osztályok megosztandók, meddig legyen a tanítás egységes s a megosztás két- vagy háromfelé történjék-e? Szüksége-e a latin nyelvet elejtetni a reáliskolai irány kedvéért? Nem kellene-e a középiskola valamely alsóbb osztályában az ismeretek bizonyos bevégetttségére törekedni s a távozó növendéket állami vizsgálatnál bocsátani el? Mi legyen az új középiskola viszonya a népiskolához, a többi praktikus iskolához (polgári-, kereskedelmi-, ipariskolához st.) Képesítsen-e a középiskola minden egyetemi, akadémiai tanulmányra, vagy pedig

csak arra, mely megosztott irányának (egyetem, műegyetem) megfelel? Ezek a kérdések és a reájuk adandó feleletek nemcsak a tanárvilágot, hanem főként a szüléket érdeklik, kik nem lesznek többé kénytelenek 10 éves gyermekeket találmra küldeni gimnáziumba vagy reáliskolába, hanem valóban mutakozó hajlamaik szerint utalhatják őket a felsőbb osztályok bevezetésére.

Képviselőválasztások. Tegnap már csak Szebenmegye választott négy kerületben. Mindenütt a szabadelvűpárt jelöltjei választattak meg. Diosodon szintén szabadelvűpárti győzött, úgy hogy a kormánypártiak száma 24-re emelkedett; többségük már is 75.

Azok a titkos refakceziák.

Febr. 5.

Utóbbi időben naponként olvassuk ezt az idegen szót, s ezzel kapcsolatban némely ellenzéki újságban, hogy Baross miniszternek, ki Magyarország közgazdasága fellendülésében már eddig óriási sikert tudott elérni — menni kell.

És tulajdonképen miért kellene mennie mi is annak a vádnak a lényege, melylyel Barossot illetik?

A tényállás az, hogy Baross szerződést kötött két budapesti céggel a boszniai szilvaszállításra és a romániai forgalomra vonatkozó acquiritori szolgálat iránt. Hogy a szállítási üzlet terén a verseny élénk volta mellett minden vasutnak jó acquiritori szolgálatra van szüksége, az kétségtelen. Valamennyi osztrák vasutnak megvannak a maga acquiritorjai; miért volna ép a magyar államvasut eltöltve attól, hogy acquiritori szolgálatát élénkítse a szállítási üzletet a maga vonalain? Fontolóra kell venni továbbá, hogy akkor, midőn ama szerződéseket először megkötötték, a verseny a magyar államvasutakkal szemben ép az említett viszonylatokban rendkívül veszélyes volt, mert egyrészt a Duna-gőzhajózási társaság az ő olcsó vízi tarifáival harcolt és másrészt az osztrák-magyar államvasutársaság az ő jól begyakorolt, rég kipróbált acquiritori szolgálatával működött. Ezekkel álltak szemközt a magyar államvasutak, melyeknek még új vonalaihoz a közönség sem volt szokva. Es tényleg a megbízható acquiritori szolgálat által sikerült a budapest-zimonyi vonalat, mely eleinte egészen pusztá

volt, rövid két év alatt a teherszállítási forgalomnak egyik legjobb vonalává tenni.

Már most, ha megengedjük, hogy az acquiritori szolgálatra szükség van, akkor csak természetes, hogy az illető acquiritorok ebbeli szolgálatkért jutalmazva is legyenek. Es ez csakugyan meg is történt. A miniszter az acquiritorok részére a tőlük közvetített szállítványok után járó szállítási díjból bizonyos százalékot engedett s aztán ebből a ténnyből kovácsolták egyesült ellenségeink ama fegyvert, mely a kereskedelmi miniszter megsemmisítésére volt szánva. E jutalékkal megszábotott százaléki tételt ő k titkos refakcezia gyanánt állították oda és azt vitatták, hogy ilyen titkos refakceziák által a berni egyezmény és közvetve a keresk. szerződések is meg vannak sértve.

Amde látni való, hogy itt refakceziáról szó sincs, mert hiszen nem térítetik vissza semmi a már lefizetett szállítási díjakból, hanem csak a szállítási összegnek egy bizonyos százaléki tétele adatik jutalékképp, és ha e jutalék egy részét az acquiritorok ismét az ő megbízóknak engedik át, ez csak kereskedői értelmességük jele, de ahhoz a kereskedelmi miniszternek és a magyar államvasutak semmi közük.

Ami pedig a berni egyezményt illeti, hát annak a XI-ik cikkke megszabja, hogy tarifa-kedvezmények igenis adhatók, ha kellőképp közzétették és ugyanazon feltételek teljesítése mellett mindenki javára egyenlően szolgálnak. A szerződés zárfejezete pedig kimondja azt, hogy a XI. cikkre vonatkozólag a szerződő felek semmi olyan kötelezettséget nem vállalhatnak, mely az ő államaik szabadságát vasuti belforgalmuk tekintetében korlátozná.

Ugy hisszük, ez elég világosan szól, hogy minden államnak joga van a külön acquiritori szolgálatra.

Csak a rossz indulat róhatott ebben az egész ügyben bármi kifogást Baross terhére. Mi az ország érdekében őszintén reméljük, hogy semmi zajongás nem fogja őt letériteni a helyes útról, melyen halad.

Apróságok.

— R u y B l a s t ó l . —

S z i n a y G y u l á t H.-Büszörményben megválasztották képviselőnek. Azt mondja az ellenzéki újságíró neki:

— Ti is örülhettek rajta, hogy egy

A mama nevelt, oktatót benünket, a tata pedig mindennap elhányt kegyetlenül. Szóval csehül állottunk.

Hej még is emlegetjük mi a Baohkorszakot! Keserves idő volt az annyit sirtunk, annyit busultunk: alig vártuk a boru után a derűt.

Végre bekövetkezett a magyar világ, drága szüleink odaadtak bennünket csizmadia inasnak.

Elég hibásan cselekedték, mert mikor mind a heten kitanultuk a mesterséget, csak akkor vették észre, hogy egymást fogjuk rontani.

Elgondolkoztunk rajta, hogy micsoda zürzavar lesz az ha hét Szlupek fiu fogja kitenni egymás mellé a csizmadia cégztáblát hiszen csak egy tudnánk megélni, ha minden debreczeni civisnek négy lába volna.

Nem is nyugodtunk bele sorsunkba; ha a tatának nem volt belátása, lesz nekünk! Ott hagytuk a mesterséget és mikor felcseperedtünk, beállottunk katonánsk.

Vitézül is harcoltunk a hazáért; a köznigrützi csatában hét Szlupek fiu szaladt egymásután.

Meg se állottunk Prágáig.

Itt lakott a tata testvére; a derék Pepi bácsi, a ki megszánt bennünket és mivel gazdag ember volt, mindenikünket megajándékozott egy nemzeti hangszerrel.

Heten indultunk vissza Magyarországra, hét Szlupek fiu csavarta a kintornát.

Mikor Debreczenbe érkezünk félreverték a harangokat, olyan éktelen lármával üdvözöltük a fonatos soron guggoló kofákat.

A tata örömkönyeket sirt és azt kérdezte tőlünk, hogy nem sebesültünk e meg a háboruban.

Büszkén mutattuk a bőrünket hogy a Szlupek család bőre ép, olyan egészséges, mint a makk

Az öreg ur erővel azt akarta, hogy folytassuk a mesterséget, de mi a helyett a mi kis pénzünk volt, azon vettünk egy szőlőt az Ermelléken és elhatároztuk, hogy abból fogunk meggazdagodni.

Közös erővel kapáltuk a tőkét, de közös erővel is ittuk meg a termést.

A mi pinczékben nem volt soha óbor. — elfogyasztottuk a hegylevét ifju korában.

Rezes is volt mind a hét Szlupek orra és úgy fénylett a képünk gombja, mint a ragyogó csillag.

Azonban szerencsétlenek voltunk; mert a tatát agyonnyomta a hordó; de hát ebbe még belenyugodtunk volna, hanem nagyobb volt az, hogy a szőlőt elkezdte rágni a filoxéra.

Emiatt nagyon busak lettünk és cseresznye szüretkor úgy tele ettük magunkat

cseresznyével, hogy másnap virradóra négy bátyám maradt ott a fa alatt elterülve.

Szegények a magvát is elnyelték az átkos gyümölcsök s ez volt vesztük.

E gyászos eset után csak három Szlupek maradt a világon, de mi is elhatároztuk a pinczegádorban, hogy eladjuk a szőlőt és többé sohasem eszünk cseresznyét.

Ugy történt!

A sors azonban üldözte a mi családunkat.

Egyik testvéremet agyonrugta a szamár pedig nagyon okos fiu volt; a másik testvérem meg beleugrott a Tiszába, pedig utálta a vizet.

En maradtam egyedül, árván. Váltig irtak utánam a csehországi rokonok, hogy menjek haza; folytonosan csalogatott a derék Pepi bácsi; de én erősen tartottam magamat és mindég csak azt irtam vissza, hogy áldjon vagy verjen sors keze, itt élnem s halnom kell.

De a Pepi bácsi nem nyugodott bele a dologba, más hurokat kezdett pengetni; tudatta velem, hogy ő nem akarja a familia vesztét; de én se akarjam, hanem házasodjam meg; vegyem el az ő egyetlen leányát és reám hagyja minden vagyonát.

Az már más — gondoltam magamban — és elindultam leányházába.

Magam aem tudom, hogy érkeztem Prágába, csak anyi szent, hogy oda érkeztem.

hírlapkiadót megválasztottak képviselőnek, t a fény tirátok is száll ebben, nem csak miránk.

Helyesen. De kire esik majd a fény, ha egy másik népszerű kiadónkat megválasztják Kiskassán? Mi — napernyőt tartunk eléje.

U j d o n s á g p á l y á z a t u n k nagy mozgalmat idézett elő a hírcsinálás terén. Azóta egy ur már pofont ígért a másoknak a piacz-utcán, pedig az illető „báró” volt. Fájdalom, az ígért éjjeli 12 órakor, sőtétben történt s így a „cselekvény” a mi aranyunkra nem számíthat. Annál is inkább, mert az illető „báró ur”, a ki bizonyára „pakfong-báró” volt, úgy eltűnt Debreczéből, mint a — benzín.

A n ö k n é l v á l ó „télíg gorombászkodás” van jelenleg divatban. Mert a nők semmire sem becsülik azokat, kik nagyon udvariasak hozzájuk.

A multkor egy társaságban már megso-

kaltam.

— De uram, hogyan beszélhet ön így ezzel a hölgygyel?

— Miért ne? Ösmeri ön Schiller Frigyes?

— Be vagyok neki mutatva.

— Hát emlékszik a „Kesztyű” czimű gyönyörű költeményére?

— Ettem is abból a kesztyűből, mikor becsináltta készítették.

— No hát akkor arra is emlékszik, hogy mikor Delorges lovag Kunigunda kisasszony gunyos kivágására az oroszán, tigris, párduc és még más ragadozó állatok közül kihozza a kesztyűt?

— Emlékszem.

— Arra is emlékszik, hogy Delorges lovag Kunigunda kisasszony a r e z á b a v á g j a azt a kesztyűt mondván: „Den Dank, Dame begehre ich nicht?”

— Igen, sőt sokat kárhoztattam is ezért, mondván, hogy egy Schiller hogyan tudott ilyet írni!!

— Legyen nyugodt uram, hogy ha az ön kívánsága szerint a hölgy lábaihoz dobja azt a kesztyűt, Kunigunda kisasszony soha sem szeret annyira Delorges lovagba, mint azt így cselekedte.

Kétkedőleg rázom a fejemet, midőn e perczben suttogás hallzik a fülemben.

— Ez az X. ur végtelenül kedves, soha sem láttam hercezebb embert...

Ez az X. ur az én goromba emberem

Öszintén megvallva nagyon kíváncsi voltam a Pepi bácsi vagyonára, de még kíváncsiabb voltam az unokatestvéremre, az én leendőbeli menyasszonyomra.

Hát a vagyon nekem nagyon tetszett, hanem a menyasszonyom az rettenetes pisze volt.

Olyan parányi kis orra volt, hogy a rezeda szagot sem érezte meg vele.

Hozzá még ragyás is volt szegény: a félszemével pedig mindig az orra hegyére pillantott az eszemradta.

Mikor a nagybátyám megkérdeste tőlem, hogy miként tetszik a leánya; én azt feleltem reá: szép, nagyon szép, de félek tőle, hogy túl néz rajtam.

Erre a kijelentésre Pepi bácsi dühbe jött, kegyetlenül elverte a feleségét, hogy miért nem ajándékozta őt meg egy takaró sabb leánygyermekkel.

E megható családi jelenet után ott hagytam a csehek fővárosát és megborsadtam a házasságtól.

Mikor hasa értem, kimentem a Nagyerdőre; egész éjszaka dőzsöltem bánatomban. Nagyon el voltam keseredve és megesküdtem hogy sohasem nőülök meg.

Most tehát tessék a szemem közzé nézni, tessék újra meghallgatni és tessék tudomásul venni, hogy én vagyok az utolsó Szlupek!

L. A.

volt s a suttogó kisasszony az a hölgy, a kivel olyan kiálthatatlan módon beszélt.

— Igaza van uram — fordultam X. urhoz — bocsánatot kérek — Schillertől, hogy rágalmaztam őt.

Erre én annyira dühbe jöttem, hogy így szóltam az ideálomhoz:

— Kisasszony, én olyan nagygyá és olyan gazdaggá akarok lenni önért, hogy módomban legyen ez: Ha őt meg akarom nézni, fogadok magam helyett egy — h o r d á r t, a k i n é z z e!

És az ideálom mosolygott.

Tudják önök, mi a meglepetés? A kiadómtól a multkoriban 5 frt előleget kérek. Ő kivesz egy e z r e s bankót, orrom elé tartja és így szól:

— Szívesen. A d j o n v i s s z a.

A dzsentrí felemelése.

— Bethlen gróf tervei. —

A földművelésügyi miniszter mint már azt multkor rö iden jeleztük, hatalmas és hosszús tervekkel lép az új aera elé. Bethlen András gróf zajtalanul, de nem tehetőség nélkül működik a gazdasági élet emelésén. Nem kisebb teendőről van szó ezuttal, mint hogy megteremtse a m a g y a r b é r l ő osztályt.

Ehathározott dolog, hogy a mint az egyes nagy állami jószágoknak, melyek most egyes nagybérlők kezében vannak, letelik a érlate, apó háromszáz, ötszáz-ezer, kétezer holdas kis birtokra fognak földaraboltatni s az állam maga adja ki azokat szegényebb sorú középosztálybelieknek, akik a bérlőket nemzedékről nemzedékre megtarthatják. Leginkább úgy van kontemplálva, hogy végzett gazdaságok kapják a bérlőket-olyanok, akik nem tudnak álláshoz jutni, de némi tőkájük van, vagy pedig olyan elbukott földbirtokok, akik valamelyes tőkét még meg birtak menteni. A bérlőknél tekintet lenne az illetők becsületességére, erkölcsi magaviseletükre, képességükre, sőt érdemeikre.

E minden részleteiben jól átgondolt kezdeményezés kivezi az állami latifundiumokat a „nagy piócák” kezéből, kik meggazdagodási és nem megélhetési forrásul tekintettek egy ilyen elnyert bérlő s ropant nyereségekre gáfteltek az albérlőkkel.

Bethlen miniszter már a legközelebbi időben foganatosítja e dicséretes eszméjét s amint a bérlőtek ideje egymásután lejár, a nagy birtokok mind átalakulnak apró, szép gazdaságokká s minthogy e tervnek meg van nyerve, mint halljuk, egy a pénzügyminiszter, mint a közoktatásügyi miniszter is, a kezük alatt lévő uradalmakra nézve, néhány év múlva egyszer csak azon vesszük magunkat észre, hogy Magyarországon egy derék új osztály van: a bérlők, mely pótolni fogja az olhanyatolt dzsentrít.

Miért hagyott el az egyik ideálom?

(Karcsohat.)

Nem is olyan régen történt a mint gondolják.

Szerelmes voltam egy nőbe, kit végzetes színésznővé tett. Kellemes, kedves és szép kis nőcske volt.

Oda voltam érte! Magam is szerettem volna tudni, hogy hanyadik az Esztike, kibe szerelmes vagyok, — különben ez nem is tartozik a dologra, — elég az hozzá, hogy én tetől talpig oda voltam érte!

Pedig hej de nagy lurkó voltam! Szeretni egy nőt, ki mást szeret. Nem tehettem róla, — nem tudtam magamon uralkodni. Mihelyt csak látam úgy éreztem mintha a vihar dülne bennem; — megis mondtam neki, hogy szeretem, hogy imádom, s ő ezt szeliden

tudomásul vette. Szívesen látott maga körül és én szívesen forogtam körülötte.

A hol csak találtam melléje szegődtem s mint egy hűséges eb kísértem.

Ha játszott, — akár tudta szerepét — akár nem, (a mi utóbbi ugyan ritkán történt) — úgy tapsoltam mint egy bécsi claquer.

Egyszóval elkövettem minden lehetőt, csak hogy lássa mennyire szeretem, mert én azt reményltem mindég, hogy majd meg unja egyszer azt, kit szívével megajándékozott, s mikor szíve legközelebb kiadó lesz, én fogom kivenni.

A fináncziális helyzetemet soha se szoktam senki előtt se fitogtatni, tudja Isten nem igen szeretek ebben a tekintetben dicsekedni, hogy miért azt csak én tudom!

Történt egyszer, hogy mindenáron egy bizonyos vendéglőbe akart menni vacsorálni, igyekeztem mindenféleképp más vendéglőt ajánlani. Nem használt, nagyon önfű volt! Pedig hej ha tudta volna mennyire drukkolok!

A vendéglőbe engem mosolyogva fogadott a gazdától kezdve a csapos legényig minden alkalmazott, mint a kiknek kezd hamvadó reményük éledni bizonyos elveszettnek hitt összegecske után.

Szükségtelen is mondanom hogy nem tudtam egy falatot se lenyelni becsületesen, majd minden falat megakadt a torkomon, — hát hogy is ne, — mikor az utolsó 5 frt. Werner „Bucsudlát” zokogta zsebemben. . . . Fizetek!

Egy rostélyos 35 kr. 1 kenyér 3 kr. 1 pohár sör 10 kr. Összesen 48 kr. a régi borok 4 forint 20 krajczár összesen 4 forint 68 krajczár.

Oh átkozott pénz! felhasználtam az alkalmat, kicseréltem az utolsó pénzem! Oda voltam mérgemben és nem volt szabad mutatnom, hisz ideálom mellett ültem.

Nem tudtam én aznap éjjel egy kukkot sem aludni. Felkelni reggel 52 krajczárral a zsebemben — a hónap 7-ik napján — iszonyu valami. — Higyjék el kérem joggal nem aludtam!

Másnap midőn találkoztam ideálommal, felkért, hogy kísérjem el pár üzletbe, hol bevásárlásokat óhajtott tenni.

Oh ha tudtam volna, hogy még oly üzletekbe is szándékozik menni, — a melyekben én is megvagyok terhelve testtel és lélekkel! De nem, én nem tudtam erről semmit!

Megálltunk egy üzlet előtt . . . A lélegzet is megfagyott bennem . . . Egy oly üzlet előtt a hol a legtöbbször tartoztam.

Na jöjjön be! . . . Me-me-gyek!

Rosszul van? . . . De hogy!

Bementünk! Higyjék el kérem az érettségi vizsgámon érzett drukk kis Miska volt ehez képest, — egy drukkoltam, mintha felfeszíteni akartak volna. Ugy tetszett, mintha szemem előtt elsötétült volna minden s mintha csak mind veres számokat látnék. azokat a számokat a melyekkel tartoztam.

Nem tudtam mittevő legyek. 32 krajczár volt az egész vagyonom! Hátha ez is megemlíti? Ideálom előtt! Bezzeg szépen néztem volna ki!

Itt nem használ semmire, — csak hirtelen megugrani.

Pardon! Egy pillanatra, jövök mindjárt!

Oh mily más volt a levegő oda künn. Szabad levegő! Ugy rohantam, ahogy csak tudtam.

De mit fog majd az ideálom hozzám szólni ha nem megyek vissza.

Elvoltam egész nap keseredve. Átkoztam még azt is, ki a pénzt feltalálta.

Este találkoztam Esztivel.

Na maga szép ember! Hát ez egy pillanat? Na várjon nem hívom magát se hová se többé! Mind vártam magára, mind mondtam, hogy vissza jön s a kereskedő meg azt állította, hogy n e m h i s z i.

A kereskedő azt mondta, hogy nem hiszi? Hát jós az a kereskedő?

Erre elnevette magát. — M a g a b a r á t o m megugrott, mert t a r t o z i k!

Megvoltam semmisítve ideálom előtt örök időkre, s a míg e felett gondolkoztam a faképnél hagyott.

S ennek következtében aztán más ideál után kellett nézmem.

Futó.

Irodalom.

A Kisfaludy-társaság ülésén a tagválasztások, melyeknél a mi költőnk Szabolcska Mihály is ajánlva volt, nem sikerültek. A jelen voltak kétszer is szavaztak, azonban egyik jelölt sem kapta meg a kétharmad többséget és így a tagválasztás eredménytelen maradt. Az első szavazásnál Szabolcska 9 szavazatot kapott, (Kozma, Pasteiner 12-öt; Jakab Hegedüs 11-et) a második szavazásnál csak a fenti legtöbb szavazatot kapottakra szavaztak már — de ekkor sem kapta meg egyik sem az abszolút többséget, mely 15 szavazat lett volna amennyiben a közgyűlésen huszonnyolczan szavaztak.

Helyi hírek.

— Tisza István diszpolgár. Vizakna városa, melynek szabadelvű polgárai nem tudták Tisza Istvánnak megszerezni a képviselői mandátumot, most más módon adták jelét ragaszkodásuknak s szeretetüknek, melyet volt képviselőjük iránt éreznek. — A városi képviselőtestület a közgyűlésen Tiszza Istvánt egyhangulag diszpolgárává választotta meg.

— A zenede háza. Ösmeretes olvasóink előtt a debreczeni zenede egyesület az a törekvése, hogy céljainak megfelelő házat építet; ezen szándékkal Nagycsapó utcán meg is vásárolta a sarkon lévő Kainráth-féle tágas telket. Az öszön még az volt az igazgató választmány terve, hogy a városnak is díszére váló zenede házat 1892-ben felépítteti. Most arról értesülünk, hogy az építkezés evröl az évről elmarad. Megokolják pedig az elhalasztást azzal, hogy a zenede egylet két oldalról is kötve van bérszerződéssel, amelyeket, nem lehet csak úgy könnyedén felbontani. Egyfelől a Kainráth féle házzal átvette a zenede Péter Pál vendéglős bérlőt, akinek szerződése 1893. május 1-jén jár le. Péter Pál pedig, aki mellesken megjegyvezve tisztességes árendát és pontosan fizet, csak 3000 forint kártérítés fejében lett volna hajlandó kimenni a bérléteből. Más oldalról a zenede ia aligha tudna nehézség nélkül megszabadulni jelenlegi szűk bérelt helyiségeitől. Pénzügyi tekintetek tehát azt tanácsolták, hogy az idénről maradjon el az építés. Így állván a dolgok, a választmány még tervet és költségvetést se készítettett.

— Eljegyzés. Blattner Béla helybeli szorgalmas órásmester eljegyzte Selmeczbányán Parvi Károly odaváló tekintélyes iparos leányát Anna kisasszonyt.

— Hová temessék a katonákat? Eddig a Debreczenben elhalt tényleges szolgálatban állott katonákat a katolikus temető egyik elkülönített részében helyezték öröknyugalomra, bármely vallásfelekezethez tartoztak is azok. Az évek hosszú során át azonban úgy megtelt fejfás és kereszties sírokkal a katonatemető, hogy mostanában a megyén kívül, a kath. temető földjéből kezdtek sírhelyeket okkupálni, amit a kath. egyháztanács, mivel érezhetően kezd szűkülni a kath. temető is, nem jó szemmel nézett. — A múlt évben tehát kérte a városi tanácsot, gondoskodják a katonahalottak számára más temető helyéről. A tanács gondoskodott is, s erről értesítette a helybeli katonai parancsnokságot. — A tanács ezen rendelkezése szerint, addig, míg a tervezetben levő temető

ügy véglegesen rendezetik, az elhalt katonák saját felekezeteik temetőjében temetendők el. Ez az intézkedés figyelmet érdemel a tekintetből is, hogy ledöntötte a válaszfalat, mely katonák és polgár között haláluk után is fennállott az által, hogy nem temethették őket közös nyugvó helyre. Ezután civil és katonák békecségesen pihenhetnek egymás mellett.

— Gyógyszerészek tisztelgése. A debreczeni gyógyszerészek ma délelőtt tisztelgtek Simonffy Imre kir. tanácsos polgármesternél és azt kérték tőle, hagyja meg a város az új kórházban is a gyógyszerek kiszolgáltatására nézve az eddigi állapotokat, melyek tökéletesen megfeleltek a helyzetnek és ne kényszerítse a gyógyszerészeket költséges fiókgyógyszertár felállítására az új kórházban, annál is inkább, mert nem lévén állandó kórházi orvos, nincs szükség állandó patikára sem. A polgármester ur szívvelyesen fogadta a küldöttséget s kinyilatkoztatta, hogy a városi tanács az ügyet meg fogja fontolni.

— A nagyvárad szinkör ügyében Leszka y András debreczeni szinigazgató odaát járt Nagyváradon és beszélt az irányadó körökkel. Nagyváradon általános nézet az, hogy a kolozsvári színház részint nem reflektál a nagyvárad szinkörre, részint a nagyváradiak sem igen rajongnak érte, kivéve a primadonnát, a kinek Nagyváradon nagy a rokonsága (Küry Klára.) E szerint csak Leszka y András és Aradi Gerő között lehet a választás. Aradi Gerő e napon maga is Nagyváradon járt hasonló eredménytel mint Leszkay, azaz: azt végezték, hogy majd máskor végeznek. Legjobb lenne a debreczeni szinkört hamarosan felépíteni s a színházat városunkban állandósítani. Debreczen város sohasem szorult senkire semmiben, tegye meg ezt a szinügynél is, tartsa fenn azt a maga erejéből s hagyja a deficiztes nagyvárad bódét másnak.

— Asszony-kortés. Nagy riadalmat okozott Józsan egy harcziasszony fellépése, a ki meg akarta menteni ezt az elárvult szent hazát. Varga Jánosné asszonyom volt ez, a ki „már csecsemő korában a függetlenségi párt elveit vallotta.“ A jó vir most sem tagadta meg magát, mert hogy kiűtött a követválasztás, Vargáné asszonyom nagy lelkesedéssel felragadott egy ellenzéki zászlót s ezzel a kiáltással szágulda be a községet: Eljen Polónyi! Nemsokára vagy negyven prozelitára akadt, a kikkel körmenetet rendezett a községetben nagy kiabálások között, folyton kiabálva, hogy vesszenek azok, akik nem Polónyira szavaznak, mert annak a zsebében van a szent szabadság. A riadalom nagy lett, az egész falu összefutott, úgy, hogy az előjáróság nem tudott velők mi csinálni. Az orleansi szűzként lelkesítő asszony felfordulással fenyegette az egész falut, mire az előjáróság lovaslegényt ugratott a szolgabírószághoz. A főszolgabíró csendőroket hivatott s a mint a harcziasszony meglátta az uniformist, kitört belőle az — asszony és megszelídült.

— Két tanár jubileuma. Balogh Ferenc és Tóth Samu a debreczeni kollégium hittanárjai most töltötték be tanárkodásuk 25 évét. A két érdemes tanárt a tanítványai nagy ovációkban akarták részesíteni, azonban a két jubiléum óhajára elállottak ettől a szándéktól. A nevezetes évfordulót ennek dacára mégsem akarták nyomtalanul eltűnni hagyni s a halás tanítványok meg a tisztelő kartár-ak bankettet rendeztek tegnap a két érdemes tanár tiszteletére a Bikában. A társasvárosán 30-an vettek részt s a vacsora igen élénk hangulatban folyt le s azon szám mos felköszöntő is mondatott a két jubiláltra a 30 tanítvány által. A felköszöntők sorát Somogyi Pál kezdte meg. Éltetvén a két jubiláltra, utána Elek Lajos, Csiky Lajos és Orósz István mondtak szép dikciókat, míg Gerőssy Kálmán érdekes és mulatságos visszemlékezéseket mondott el a két tanár életéből, melyet nagy érdekléssel hallgattak. A kedélyes társasvárosra éjjelután ért véget. A jubileum első része, nevezzük, hivatalosnak, egyébiránt Tóth Sámuel egy-

házkerületi főjegyző és tanár lakásán folyt le, ahol tegnap délben testületileg jelentek meg a tanárok és a volt tanítványok. Amazok nevében dr. Baczony Lajos akad. igazgató, emezek részéről pedig Csiky Lajos hittanár lelkes szép szavakban üdvözölte a jubiléumot, aki meghatottan köszönt meg ezt a nem várt tisztelgést. Balogh Ferenc levélben kérte tisztelőit, hogy ne fáradsanak hozzá, mert az ő szigorú puritán elveivel ilyen ünnepeltetés homlokegyenest ellenkezik.

— A csönd Kérdezi a kapitány az éjjeli szolgálatot tevő biztost, hogy mi történt az éjszaka.

— Nem történt ott semmi kapitány ur Annyi gazembert, vagy kihágót sem találtam az egész éjszaka, a mit — kényérre lehetett volna kenni.

— Behívott virilista póttagok. A decemberi bizottsági tag választáskor néhány olyan nyerte meg a közönség bizalmát, a kik mint legtöbb adófizetők már tagjai voltak a törvényhatósági bizottságnak. Ezek nyilatkozatra szólítottván fel, kijelentették, hogy tagsági jogukat mint választottak kívánják gyakorolni. Ennek folytán szükségessé vált, hogy helyökbe a legtöbb adófizetők közül a sorrend szerint következő póttagok hívassanak be. A január 11-diki közgyűlésen fogja bejelenteni a polgármester ur, hogy ezek a behívott póttagok a következők: Várad Szabó Miklós, Erber Vilmos, Mihalovics István, Tüdös János (tanár), Lévy Ferenc és Frohner Bernát.

A hortobágyi csikótelep felügyelő bizottsága ma terjesztette a tanács elé az általunk már előre jelzett kérvényt, mely szerint a jan. 11-dikére összehívott városi közgyűlés a csikótelepben darabonként fizetendő 7 ft 50 kr díjat szállítsa le 5 frtra. Előadja a kérvény, hogy a mostani magas illeték mellett nem remélhető, hogy 200 db. csikó jelentessék be a telepbe; de ha 5 ft lesz az illeték, akkor — igen, s így is befolyik azaz 1000 ft, amennyi a telepet terhelő törlesztésre szükséges.

— Kálló József megérkezett! Sokan vannak a kik kérdezni fogják, hogy ez az urki? Biz ez egy nevezetes ember. Ezelőtt négy évvel történt Debreczenben egy nagy rablás: egy makói sertéskereskedőt a vásáron kiraboltak 5800 ft erejéig. Ennek a rablásnak a főtettese volt a híres Kálló József, a kit ezért a rablásért 4 évi fegyházra ítélték s mely négyévet Lipótváron ült le Kálló. Most hogy kitelt az idő teljessége, Kállót kötött más rutával haza küldték Debreczenbe, a hova való. Most bennünket fog boldogítani, de csak rendőri felügyelet mellett.

— Szentoivajok. Kapussi József és Nagy Sándor 15 éves suhancok azzal mulatták magukat, hogy szentet loptak a vasuti állomás raktárából már ki tudja hányadikszor. Tegnap a rendőri rajtacsipte őket s bevitte a III. kerületi kapitánysághoz, honnan a kir. járásbírószághoz tették át őket.

— A kartonbál. A jótékony nőegylet kartonbálja fényes sikerének ígérkezik. Találkozót ad itt egymásnak az elite társadalom éppen úgy, mint a törzsökös polgárság, az egyenruhás, az író és művészvilág, szóval az egész társadalom mozgósítva van a szent ügy érdekében, mely e bálon a kellemest összekapcsolja a humánussal, a hasznossal. — A rendezéséig mindent el is követ, hogy a bál fényesen sikerüljön, a közönség jól mulasson és kiki egy kellemes bálj emlékével távozzék. A külpompára is gond van fordítva, már t. i. a mi a táncztermet illeti. A folyosókön kis salonok lesznek felállítva és a terem délszaki, pompás növényekkel felszerelve, úgy, hogy már maga a terem is igen elegáns és kedvező benyomást teend a megjelenőre. A zenéről két banda gondoskodik és minthogy a bálon jelen lesz Debreczen egész fiatalága, tánczos lesz quantum szátis és szép hölgyeink válogathatnak bennök — mindeniket választván. Az egyenruha úgy a gyalogsági, mint a lovassági, erősen lesz képviselve, mert a 39. gyalogezred itt állomásozó tisztjei, a huszártisztek és az önkéntesek is

csaknem Karnevale jele les

nácshoz dologhá jelentés legmeg felépíté szárnya ie legal nak na ken a vagy e göhidi kibővíté lyezésé

belügyü D e b s é g é tartalm XLI. t. nyei ál czébbav törvény czélszer álló tör hatóság latok és szerezze kir, vár alkalma helyi v tel kiv intézked alatt ok kérdést terv ép

zsidóval ságától ványt k — aján bözrek ban és kollekte csétlensé semmi vannak, cziójáért egyes re zánk. K „Nagyc nuk és polgár l okosabb sírás és a ki Be fuhl az Isten kü sen is n retötöm magát C s o k nyert b én vagy tani ors tizetbe választó i g é r J-f fel n y e g is muttá az ért a l é l e mány P szinékke sokféle az uszo a börté kegyetle akarta „Bécsbe egy Sol Sz-tól vagy 30 30 f ker és idege ebben v tanatos

csaknem teljes számban megjelennek. Szóval Karneval hercegnek nazy napja, illetve éjjele lesz holnap a Bikában.

— **Kaszárnyából dologház** A városi tanácshoz, mely szegényemberek számára való dologház berendezése tervével is foglalkozik, jelentés adatot be az iránt, hogy ezen célra legmegfelelőbb lenne az új honvéd laktanya felépítése után üresen maradó vágóhídi kaszárnya (a Toczó folyás mellett), mely azért is legalkalmasabb, hogy itten körül a városnak nagyobb területű földjei vannak, melyeken a dologház szegényei konyhakertészetet vagy egyéb foglalkozást üzhethetnek. A vágóhídi kaszárnya némi átalakítással, esetleg kibővítéssel elég lenne 60—80 szegény elhelyezésére.

— **A kisajátítási törvény módosítása.** A belügyminisztertől ma körrendelet érkezett Debreczen város közönségéhez. A rendelet a következőket tartalmazza: A kisajátításokról szóló 1881. XLI. t.-cznek a gyakorlati élet követelményei által kívánt módosítása és kibővítése célbavételéről, mielőtt ez iránt a szükséges törvényhozási intézkedések megtételének, czélszerűnek találta a miniszter, hogy a fennálló törvény alkalmazások az egyes törvényhatóságok által közvetlenül észlelt tapasztalatok és felmerült kívánalmakról tájékozást szerezzen. E célból felhívja Debreczen szab. kir. város közönségét is, hogy ezen törvény alkalmazásakor tett tapasztalatai alapján a helyi viszonyokra és érdekekre való tekintettel kívánatosak módosításokra vagy újabb intézkedésekre nézve legkésőbb hatvan nap alatt okvetlenül felterjesztést tegyen. A napi kérdést képező nagyszabású városrendezési terv épen kapóra jön ennél a rendeletnél.

— **Egy szegény zsidó instanczája.** R. M. zsidóvallású polgártársunk az ő nagy nyomorúságától indítva másfél ivre terjedő folyamóványt küldött Simonffy Imre polgármester urhoz, — ajánló levelért esedezvén a bécsi és budapesti börzék előljáróihoz, hogy azok a „jótékonyágban és lelkesméretességben kitünő férfiak egy kollektív” csinálnának az ő sziverehető szerencsétlenségének enyhítésére. Ebben még nincsen semmi különös dolog; mert hiszen mások is vannak, akik a jószívű polgármester ur protekciójáért kérvényeznek. Hanem érdekesek a levél egyes részei, melyekből egy párt kiszemelvényünk. Kezdődik például a folyamódvány így: „Nagycsásos Simonffy Imre Mint cs. kir. Tanácsnok és Debreczeni Nemes Magyar híres városi polgár Mester Ur. Ezen kevés tudományomból okosabb kifejtést nem vagyok képes. És sok sirás és agódas mijot kérném megbocsátani mert a ki Betsületes Ember akar lenni és az vízbe full az szalmaszálhoz is kapkod remméli, ha Isten közvetése olopján meg Segitheti és Segit sen is meg minden Isten Szeretőt és baráti szeretőt mindörökké ammen”. Ezután bemutatja magát kérvényező, hogy ő az a „ki a Csokásb a” lakott — s több uraktól nyert bizonyítványt jó magaviseletéről „és én vagyok — folytatja tovább — a ki mostani országképpviselő választáskor az utolsó tizedbe vótam Nagycsásos Körösi Sándort választották meg, pedig az B a l p á r t i g é r t p é n z t és az házi gazda H... J—f felszólított mint balpárt és avval fenyegette t, hogy meg bánom és meg is muttatta 62 f. 50 kötséget hozot rám de az ért azt is kiszenvettem és t i s z t a l é l e k k e l s z a v a z t a m a k o r m á n y P á r t r a .” Ezután egymásután festi élénk színekkel a szegény becsületes ember az ő sokféle nyomorúságát és szerencsétlenségét, az uzsorások vaskarmait, akik csaknem, hogy a börtét lehúzták, és a rossz üzlettársat, aki kegyetlenül becsapta, azután hamis esküre akarta kényszeríteni. — Pan szolja, hogy „Bécsbe van egy miljomeres unoka testvérem egy Solomon M. . . . aki a vasutat csinálta Sz—től D—ig és azt gondoltam vagy 200 f vagy 300 f kiségit és f segitet meg és nekem 30 f került és Baró hirs 100 ftt segitet ki és idegeny.” A hosszú kérvény lényege pedig ebben van kifejezve: ha az Nagycsásos kiraj tanatos ur adna egy kérvényt mint Bizo-

nyitványt az esetről és állapotomról petséttel ellátva 2 példányba Miltuságos Ekszelenciájához Tisza Kálmány Prezedenciájához Felküldeni és onnan az Bétsi Börze és az B pesti Börze Előljáróinak és csinálnának egy kollektív. Végződik pedig az alázatos kérvény ezekkel a jókívánásokkal: „Az jó Isten tegye szerencsése és Boldoga és legyen hoszu életűek és az szerentse Ragyokjék mint a napfény és az a Igazság létezzen köztök mint Mátyás kiraj és József császár közt Amen”.

— **Ügyvédek társas estélye.** A debreczeni ügyvédek f. h. 19 é a Margit-fürdő disztermében társas vaesorát rendeznek, melyen osalád tagjaikkal együtt fognak megjelenni. Az estély sikerét dr. Kola János, Szilágyi Károly, Márk Endre, Márton Imre, Szilágyi Imre és Kovács Gábor urakból álló rendezőség biztosítja a vendéglős, Szilágyi Gábor potom árért olyan átlapot állított össze, termet, cigány is bele számítva, hogy méltó kíváncsiság fogta e a rendezőket is mimódon tesz ki magáért a vendéglős.

— **Tessék, tessék, most kezdődik!** Karneval herceg valóságos suszterinas azokon a helyeken, a hol eddig fellépett Debreczenben, ahhoz képest, a mi február 14-én történni fog. Karneval herceg ugyanis így szól Bugyi Sándor talyigáshoz: Kedves szógám Sándor, unom én ezeket a fecske farku frakkos bálokat, a hol a lányokkal is csakugy zsinórra beszélnek és ugy hajlongnak, mintha lineát früstököltek volna, hát izé, csináljatok valamit fiam Sándor. A „fiam Sándorék” elértették Karneval kegyelmes ur szavát és nosza megjelent az utcasarkakon az óriási plakát, mely „élkes” nagy bötükkal hirdeti a világnak, hogy a debreczeni híres talyigások czéhe, a milyen még Amerikában sincs, február 14-én bált rendez az „Elizium fényes d i s z t e r m é b e n.” Ez már magában elég volna felkölteni a világ érdeklődését, de talyigásaink nem fukarkodnak abban, hogy kevés szóval sokat mondjanak. Ugyanis elégnék tartják ha egyszerűen megemlítik, miszerint „a nagyérdemű közönséget t i z e n k é t b á l r e n d e z ő” és „k é t b á l k i r á l y n ő” fogja reggelig mulattatni. A bálkirálynők tán tovább is. A ki még ebből sem ért, az menjen a pekkingi egyetemre tanulni. Okos ember mindjárt láthatja ebből, hogy lesz azon a bálon minden, még — s ü l t t ö k i s . A rendezőség előre engedelmel kér, hogy ha a két bálkirályné egy kiesit későn jelenik majd meg a szüittjével, de az egyik elébb elvégzi a dögát a „disznó” körül, a másik pedig eltünteti az az napi „mosatlanokat”. — A bál iránt bakakörökben is óriási az érdeklődés. — Azért tehát előre talyigások, hadd koczogjon a „lú” és ne hagyj magad Schlesinger!

— **Hurka-estély.** Holnap este Péter Pálnál friss hurka estély lesz.

— **Baldácsi és Debreczen.** Jókai a „Pesti Hirlap” tegnapi számában. „Az a rongyos 739 ezer frt” czímmel egy érdekes kis tárczát írt, melyben választási költségekről írva Baldácsiról is megemlékezik, Debreczen egykori képviselőjéről, kinek — mint Jókai írja a debreczeni diadalmas ellenzéki választások után bemutatott költségvetés siettető a halálát; pedig gazdag volt és bőkezű, nagylelkű ember, aki jótékonycélokra milliónyi vagyont hagyott.

Erdekes dolgokat ír még keszorus írónk a választásokról általában. „A választás — ugymond — mind a két táborban egyenlő költsékezéssel jár. Ez szentírás. Aki ezt tagadja, maga is nevet rajta.

Caak hogy az ellenzék erre azt mondja igen, mi költsékezünk a magunk zsebéből: d h á t a szabadelvű párt honnan veszi hozzá a pénzt?

Hát ha az ellenzék előteremtheti a választási költségeket a saját tárczájából, mi szabadelvű párt, akinél van a nagybirtokos osztály, kereskedő világ, főurak és egyháznagyok tulnyomó többsége, nem tudunk akkor, a midőn elveink fentartásáról, a kormányzat rendéről az ország vitális érdekeiről van feltéve a, döntő kérdés, hétszáz ezer forintot vagy ha kell két annyit a saját kasszáinkból előterem-

teni? Hát mi nem tudunk áldozni nagy érdekekért csak az ellenzék tud? Nekünk ha ennyi pénzünk volt azt már raboltuk csaltuk koldultuk? a hazát árultuk el érte?

Ezért mondtam azt, hogy „rongyos 739 ezer ferint.”

Es önérzetesen írja cikke végén: Egyébiránt én nem bánom, fogjatok ránk, a mit akartok, csak a magyar nemzetet ne gyalázzatok meg azzal a ráfogással hogy 739 ezer forintért meg hagyta magát venni. Gondoljátok meg hogy ellenségeink is vannak (tietek ugy. mint a miénk) akik ezt a rágalmat igaznak fogadják. — Azt már kikürtöltétek az egész világnak hogy a magyar nemzet korrumpált, szolgalelkű, eladó — de legalább azt ne dobolják ki a saját nemzetekről (és a miénk ről) hogy ilyen gyalázatosan olcsó.

Vegyes hírek.

* **Párbaj képviselőválasztás miatt.** Beregszászon a képviselőválasztásból kifolyólag Lónyai Sándor beregmezei főispán és Luby Géza kisebbségben maradt függetlenségi párti jelölt között szerdán a végkimerülésig kardpárbaj volt; a főispán jelentéktelen vágást Luby ellenben több sérülést kapott, amelyek a párbaj folytatását lehetetlenné tették.

* **A kis kalandor.** Tavaly májusban egy 13 éves szegedi fiu, Körösi Béla, ki sok keletlenséget okozott szilajságával becsületes családjának, egyszerre eltűnt hazulról. Keresték egy darabig, míg végre kitűnt, hogy a kópé mesterinas gyauánt gyalog járja be Európát. Sokat tür, szenved, de győzi az utat és még nem mult el a kedve a világ áttalpalásától. A napyreményű kis kalandor a külföldi rendőrségeket bravouros ügyességgel kerülte ki, s utjában csak egyszer csipték el Párisban, visszatolonozolták Sváczba, de mint maga írja, hamarosan elpárolgott a „számár sváb rendőrök kezéből.” Szegebről először Szabadkára szökött, hol a huszárok ellopták öt forintnyi egész uti költségét; aztán neki a világnak gyalog. Elgyalogolt Fiuméig, onnan Triesztbe, aztán keresztül kasul Tirolon, majd Sváczon át Párisig, vissza Sváczba Bajorországba (ha t. i. loyale nincs hazuság nélkül). Münch uben „meggondolta magát” és irt haza, aztán mint vándorló legény tovább barangolt egészen Berlinig. Ott utitársra tett szert egy budapesti szabógyerek személyében és Hamburgba már együtt gyalogoltak Hamburgban azonban sanyaru élete volt. Levelét, melyet nem rég bátyjának irt onnan, így végzi; „Igen drága az étel, ugy hogy itt megélni munka nélkül lehetetlen. Most már készülök a londoni utra, de már kezdem megutálni Európát.”

* **Botrány az esküvőn.** Nagy botrány játszódott le a budapest belvárosi plebánia templomban, a hol egy lakatos vezette oltárhoz menyasszonyát. Az esketési szertartás alatt a templomban hirtelen nagy zaj keletkezett. A publikum soraiból egy nő tört elő, s az oltárhoz rohanva, hangos kiáltással vetette magát a menyasszonyra, hogy fejéről a mirtuskoszorut letépje. A nő sikoltozva kiabálta, hogy a férfihez régibb jogai vannak, mint a menyasszonynak. A koszoru letépését nagy nehezen a vőlegény akadályozta meg, a kinek sikerült megvédenie menyasszonyát, míg a jelenlevők a dübögő és folytonos extázisban levő nőt eltávolították. Az utozán azonban új botrány keletkezett. A mint ugyanis az ifju pár a templomból kilépett, az elhagyott szerető újból előrohant, s „hűtlen csábító!” kiáltással egykori kedvesére vetette magát, a kit a kezében tartott üvegből vitriollal akart leönteni. Baj szerencsére nem történt. Az örjngő nőt a rendőség letartóztatta.

* **A király unokájának ruhái.** Mária Valéria főhercegező még karácsonyi ajándékul megkapta azt a temérdek gyerekruhát, — melylyel kis leányának születését várták. —

Olyan gyönyörű ez a fehérnemű-gyűjtemény, hogy a ki látja, kedvet kap rá, hogy még egyszer kéthónapos legyen. — A készlet különben nemcsak a kéthónapos főhercegisasszonyról gondoskodik: el van látva a kis leány ruhával még arra az időre is, mikor már a maga lábán fog járni. Osztályozva van a ruhanemű a gyerek kora szerint. A fehér szín természetesen dominál az egész készletben. Az első hetekre szánt liliputingek a legfinomabb batisztból valók, mely azonban alig tűnik fel a gazdag csipkedisz mellett. Batisztvászonból valók a készletnek legdiszkrétebb rendeltetésű és igen szükséges darabjai, melyek finomság és kiállítás dolgában vetélkednek egy grófkisasszony zsebkendőivel. Az asszonyokat érdekelheti az is, hogy a kis főhercegisasszony fokotokat kapott; úgy látszik, hogy az udvar ebben a dologban is konzervatív, mert közönségesen most már nem adnak fokotot a gyermekeknek. — Van a készletben egy nagy kosár, melyben nincs egyéb, mint dunnalud-pelyhével töltött apró vánkások. A pólyák himzett batisztból valók, mind kék selyembetéttel és kék selyemszalagokkal. Ismét más kosarakban vannak elhelyezve a karonülő gyerek ruhái, melyek részint kötötték, részint flanelből, részint batiszt vagy damaskból valók. — Pompásak az ünnepi alkalomra szánt diszruhák, batisztból és damaskból kiszabva. Ezt a készletet egy egész köténgyűjtemény egészíti ki, különböző színben és formában. — Külön kosárban vannak a harisnyák, külön kosárban a különböző fajta cipők. Van egy tucsat köpönyeg is, részint rövid, részint hosszú s mindegyikhez megfelelő kalap. — Koronája az egésznek a böcső. Kék szalagokkal és csipkével diszitett fonott kosár az, mely meglehetősen magas, világosszínű fából gazdagon faragott lábakon nyugszik. — A takaró világoskék selyem, drága csipkefüggöny borul a böcső felé. Egy hasonló, kék selyem- és csipkediszítésű ágynak is kapott a kis főhercegisasszony.

* Ujságírók mulatsága. Nem a debreczeni ujságírók mulatságát örökítjük meg e helyen a késő kor számára (ennek csak később jön meg az ideje) hanem a berlini kollegáinkét, akik a minap fényes bált csaptak, melyről ezeket írja a „Kölnische Zeitung“ berlini levelezője: „Nagy tisztesség manapság hírlapírónak lehetni. Megadja a bátorságot, hogy az ember szembe szálljon annak a fitymálásnak, melylyel itt-ott illetik; öregbedik önbecsülése, ha megállja helyét, a nélkül, hogy akár a külső megbecsülés, akár kegyek vagy nyereség, vagy a kényelmes élet képe kecsegtetnék. El nem lankad, akármily kevéssé érje is azoknak rokonszenve, kik a világban valamiképp számot tesznek: naponként njból és újból két harczra s mégse lenne egy világgért se egyéb, csak ujságíró. Tegnap tartottuk meg diszbálunkat a philharmóniában... A ki az ujságíróknak vendége akart lenni, fesztelenül mulathatott. A berlini sajtó bálja nem ré, reprezentációs ünnepélyek. A berlini sajtó ünnepélyein nem gyülekezik úgy mint a nagy városokban egyebütt, az egész befolyásos embereknek s a befolyásra törekvőknek serege. A főnemesség, a politikusok, diplomácia s a művészek nem keverednek össze a toll közönséges emberével, s bizony jóízűen mosolyghattunk a reportereknek görcsös fáradozásán hogy megemlésték, kiemelték azokat, a kik egy vagy több rendjellel diszeleghetnek. — Nos hát „ott volt“ Bödiker ur, a braunschweigi szövetségi megbízott is. a ki a szín házaknak lelkes barátja, de még benda ur is Döpler, a fiatal festő és Parlaghy Vilma, kik az ujsági hírek értékéért nagyon is megtudják becsülni, a művészvilágot képviselték. Körülbelül ennyiből állott a „világ“.

Közgazdaság.

Szabad a juh kivétel. A földművelésügyi miniszter leiratban tudatja Debreczen város és Hajdúvármegye közönségeivel, hogy az Ausztria- és Magyarországból származó juhok

Párisba szállítását a francia kormány a la villettei vágóhídon létesített sanatoriumban leendő levágás céljából megengedte. A bevidő juhok egészséges állapotát állatorvosi bizonyítvánnyal kell igazolni, e bizonyítványt pedig az illető hely hatósága hitelesíti amikor még az is bizonyítandó, hogy a szállítást megelőző hat hét óta a kérdéses állatfajra veszélyes ragadós betegség nem volt.

A Középeurópai vámszövetség else következménye. Hogy a hármass szövetség és a többi Középeurópai államok között kötött kereskedelmi szerződések, valamint a francia kormány védvamos politikája minő megemmisítő hatással lesz az ezen erős szövetkezeten kívül eső államokra, főként pedig Franciaországra, annak már is, a kereskedelmi szerződések életbetéptetésének harmadik napján meglepő jelei mutatkoznak. Franciaországban az élelmi szerek ára rohamosan emelkedik és még inkább fog emelkedni, mikor már elfogytak a nagy készletek, melyeket a kereskedők előre felhalmoztak míg az új tarifa életbe nem lépett. Több irányban a nagy vámok majdnem egészen megszüntették a forgalmat. A cerbérei határállomásra kedden Spanyolországból egyetlen egy tehervonat sem érkezett, mert nincs mit szállítani. Párisban a sajtó és közönség körében nagy reakció kezd mutatkozni, több képviselő interpellációra készül, de mindez már elkésett dolog, legalább egyelőre. Ellenben a vámszövetséghez tartozó államokban rohamosan emelkedik a vasuti forgalom. Eklátáns példáját jelentik ennek Temesvárról. A torontáli helyi érdekű vasuton, az áru, de különösen a gabona forgalom olyan óriási mérvet öltött, hogy gyakran súlyos következményű zavarok támadtak úgy, hogy egy budapesti cég Nagy-Becskereken közraktárt lesz kénytelen felállítani, amihez a telket már meg is szerezte.

Mezőgazdasági állapot H. Dorogon. H. Dorogról írják: A hó rohamosan elolvadt s a vetések ismét takaró nélkül állanak: ez időszereint még nem igen lehet megállapítani, hogy szenvedtek-e. A dohány simítása és b- váltása még folyamatban van. Takarmányhiány nincsen. Burgonya és répa kisebb mérvben rothad. A munkások az utóbbi napokban jégbordással voltak elfoglalva.

OSARNOK.

Megölt lélek.

— Elbeszélés. —

Vértesi Gyulától.

(Folytatás)

11.

VII.

Az elnök urnak tökéletesen igaza volt, mikor azt mondta, hogy akit ő megszeret, annak boldognak kell lennie.

Tessék megnézni a feleségét. Aki nem látja a boldogság, a megelégedés kifejezését azon a szép arczon — az vakságban szenved.

Látja is mindenki, irigyeli is mindenki, csak Malmosi Zoltán nem látja.

Különbözik ez természetesen is, hiszen a legjobb színész se mindég színész. Vannak az egyedülállóan olyan perczek, mikor őszinte lesz az ember magához.

S Zoltán éppen egy ilyen perczben lepte meg a szép asszonyt.

Az elnök ur kérte fel, hogy hozzon el neki hazulról valami írásokat, mert szolgára nem meri azokat bizni.

Elfogódva lép be a házba, s dobogó szívvel, reszkető hangon köszön a szép asszonynak. Nagy zavarban van szegény, hanem azért nem kerül ki a figyelmét, hogy beléptekor milyen szomorú, bágyadt kifejezés ült azon a szép arczon, s hogy mielőtt viszonzta volna köszönetét, zsebkendőjét a szeméhez emelte.

Ugy elszorult a szegény fiu szíve, s úgy szeretett volna odaborulni a lábai elé, s úgy kérdezni tőle, hogy mi baja van, mi bántja — és azután segíteni a bánatán, ha az életébe kerül is.

S a fiatal hivatalknok ebben a perczben olyan bátorságot érez a karjaiban hogy szembe merne szállni a pokol minden ördögével is.

Csak azzal a mosolygó arcczal nem mer. Lesüti a szemét s alig bir egy pár szót mondani — s úgy tűnik fel neki, mintha elébb valami varázs fogta volna el, hiszen ez a mosolygó arczu asszony nem bántódhatott az előbbi pillanatban!

— Látja, így jár az ember, az elnök helyett az elnököt találja. Nos, hát mondja el nekem a bünesetet. Referáljon nekem — s tettezett komoly arcczal mutat helyet a férfinak maga mellett.

— A miniszteriumtól leérkezett nehézményezett kiadások jegyzékét kell kikeresnem s elvinnem.

— Majd elviheti — de hát először beszél-gessünk egy kicsit. Ugy-e mi együtt jártunk a tánciskolába is. Látja, milyen jó emlékező tehetségem van. Maga mindig olyan kopottas szürke ruhában jött oda — és a többiek neveték, csak én sajnáltam — mert nekem se nagyon telt czifra ruhákra.

Lassanként Malmosi is neki bántódik — s a kedves gyermekkori emlékek fénye beszéd-közben úgy beragyogja ennek a két nagy gyermeknek minden szavát.

— Hát a Müller Eszti — tudja, a ki nem tudta, hogy melyik a bal lába — én sugtam meg neki mindég.

— „Plachi Gézára emlékezik-e? arra a nagy hórihorgas fiura, aki csak úgy gyártotta a szerelmes leveleket.

— Meg a többiekre. A komoly, hideg arc-u tánczmesterre; a fájós lábu muzsikusra..

Az elnök ur pedig alig győzi várni. Mikor azután előjön bosszusan kiállt rá:

— Az ördöbe is hol járt ennyi ideig.

A fiatal ember dadog valamit mentségére s azután kimegy.

A durva hang a való életbe térítette vissza ábrándozásba merült lelkét.

Hanem azért még mindég érzett a szíve körül valami jól eső melegséget. Boldog volt, hogy beszélhetett a szép asszonynyal, hogy az megismerte, emlékezett rá.

S valami büszkeségfélét is érzett, hogy uralkodni tudott magán, hogy elnyomta a kitérni készülő vallomást.

— Nem is fogja megtudni soha... minek is mondanám meg...

Az elnök ur meg bosszusan dobja az asztalra a számadásokat. Egy idő óta különben is nagyon ideges, ez a hosszas várakozás pedig egészen kihozta a sodrából.

A sok elfojtott, boszantó gondolat mind utat tör magának — s ez az egész házassága, érzéki szenvedélye kitombolása után, olyan unalmasnak olyan türethetetlennek tetszik.

Csak vágy lebegett mindég a szeme előtt a bájos gyermek birhatása — s most, hogy az övé volt — ráunt.

Egész természet, s rendes dolog az és nem is az elnök urral történt meg először. Akit a házasságkötésre nem a választott nő becsülésének s a csöndes családi boldogság alapításának eszméje vezet — hanem csak a vér, a bírás vágya — az mind úgy jár, mint az elnök ur.

Ki korábban, ki később, Neki nagyon hamar megunt teher kezdett lenni a szép asszony.

Öklével nagyot csap az asztalra, hogy a nagy öblös tintatartóból kilöttyen a tinta:

— Az ördöbe is, hiszen ő maga az oka, ha meguntam. Soha se láttam olyan asszonyt. Mintha csak viaszból lenne kifaragva — nincs benne egy mákszemnyi tűz, se élet, se szenvedély. Mintha valami nagy áldozat lenne tőle már az is, hogy hagyja magát szeretni!

Nagyot ásítva dől végig az elnök ur kanapéján, s fél álomban, fél ébren gondolkozik róla, hogy tulajdonképen milyen ostobaságot is követett ő el, mikor belemászott abba a házasságba.

Hát a szép fiatal asszony? Az nem sokat gondolkozik erről az egész dologról. Egyáltalában készakarva kerül, hogy magányban legyen s hogy lelkének önmagán kívül mással ne legyen dolga.

Szórakozást, mulatságot keres, hogy elhal-

gattassa lelkében azt a hangot, mely boldogtalanságáról beszél.

Nem igaz, nem boldogtalan. Ki meri a szemébe mondani? S merészen, dacosan áll szembe a zörgés világgal. Azért se hagyja magát. Nem vallja be se másnak se magának, hogy elvesztette a játszmát, a mit a sorssal kezdett el játszani.

Oh, ha még az emberek szánakozó mosolyát, jóakaró vigasztalásait is kellene hallania! Es jár-kei a fiatal asszony az emberek között, felhasználja mindazt az előnyt, amit társadalmi állása, férje vagyona nyújt, eljár mindenütt ahol mutogathatja a drága toilletteit a mosolygó arcját.

A férfiak bolondulnak utána, az asszonyokat pedig majd megöli az irigység.

S olyan jól esik szegényeknek, a délutáni kávézások mellett kiönteni keserőségeiket.

— Mégis csak meglátszik azért, ha száz forintot belépőt is vesz fel magára, hogy nem az uri társaságban nőtt fel, Nincs modora.

— Fogalma sincs az illetanról — sziszegi az egyik jó „bontony”-os kisasszony.

Es hogy tánczol — majdhogy ő nem öleli át a táncosát — egészen kozzá hajlik — valóban botrány — tódítja az ötvenes Petesi lány a kinek már nem igen volt kihez odahajolnia.

— De hogy beszél a férfakkal! A multkor is hallottam, hogy Verebélyinek, azt mondta hogy a lányszerelem olyan, mint a vinkó, az asszonyszerelem pedig mint a pezsgő a hossznyaku mama bosszusan huzogatja félre a szája szélét.

Hogy mer ilyet az ő ártatlan lánya meghallani! Igazán rendőrileg kellene azt a személyt a városból kitiltani. Hiszen mind elrontja az ártatlan lelkeket.

Az ártatlan lélek pedig félrefordul a markába nevet. Olvasott ő már ennél különb dolgokat is a „Boccaccio”-ban. Természetes, hogy nem a mama engedelmével...

— Most meg már lovagolni tanul — hallottátok?

— Hogyne láttam is. Cserépy tanítja.

— Azt mondják, hogy az a lovagló ruhája talán ötszáz forintba került. Botrányos pazarlás.

— Nem jó vége lesz ennek, meglássátok...

Bizony sokszor a szép asszony maga is úgy érzi, mintha ennek az egész dolognak nem jó vége lenne — ne ez is csak arra ösztönzi őt hogy még jobban belevesse magát a multságuk a szórakozások közé. Nem akart egy nyugodt pillanatot sem, hogy ideje ne legyen önmagával foglalkozni.

Sha néha-néha mégis elkezd gondolkozni. Iszonyu az a mit érez.

(Folyt. köv.)

Mai világ.

Egy bálozó szép menyecske Panaszképen mondta A mult bálban, azt se kérdték Hogy miért ment oda.

Ugy van biz az, mulnak évek Oh asszonyom — pardon! Azt gondoltam, talán igaz, Jobb már nekünk otthon.

Gyulafi.

Debreczeni piacz.

Gabona és élelmiczikkek.

Febr. 2. heti vásár.

Buza egy métermázsa 10.30.-10.40.—10.50 frt. Kétszeres 9.30.—9.40.—9.50 frt. Rozs 8.80.—8.90.—9.00 frt. Arpa 5.40.—5.50.—5.60 frt. Zab 6.30.—6.40.—6.50 frt. Tengeri 5.05.—5.10.—5.20 frt. Köles 5.50 frt. Rizs 22 frt.

Liszt egy méter mázsa legfiuomabb 17 frt. 60 kr. zsemlye liszt 17 frt. — kr. fehér kenyér liszt 16 frt 80 kr. barna kenyér liszt 14 frt. 20 kr.

Buza dara egy métermázsa 18 frt. 20 frt. Arpakása egy métermázsa 18 frt — kr. Borsó szépe s s e g i egy m é t e r m á z s a

20 frt — kr. Len cs e szépe s s e g i egy m m. 22 frt... kr. Bab (paszuly) fehér egy m. m. 8 frt. 50 kr. Köles kása egy m. m. 10 frt — kr., Burgonya egy zsák 1 frt 20 kr. egy m. m. 2 frt 40 kr.

Szappan egy kilogramm. 28 kr, Fagyu nyers egy kg. 22 kr: tisztított 40 kr.

Háj egy m. m. 45—50 frt. Szalonna egy m. m. 40—48 frt, Diázsi r egy kilogramm — 60 kr. Czukör egy kilogramm — 48 kr. Marhahus 1 kgr 46. 48 50, 52 kr. Borjúhus 46 kr. Sertés hus 40—48 kr.

Sertés vásár.

Febr. 1. heti vásár.

Hizlalnivaló sertés. Magyar első rendü páronként egy évesig 15—20 frt Magyar másod rendü másfél éves 25—30 frt. Harmad rendü két évesig 30—40 frt. Oregsovány 45—50 frt.

Nevelnivaló: 4—II hónapos... Felhajtás — db. Eladatott — db. Az üzletirányzat élénk.

Hizottsertés 38—40 kr. Felhajtott az egész vásárra 1980, db. Eladatott 1546 db.

Üzletirányzat lanyha.

Szarvasmarha és ló vásár.

Febr. 2. heti vásár.

Felhajtatott ló 700 db. szarvasmarha 1500 db. Eladatott ló 299 db. szarvasmarha 664 db. — Az árak voltak: hizott ökör 250—400 frt. hizott tehén 150—240 frt. I. rendü jármos ökör 420—500 frt. II. rendü jármos ökör 300—350 frt. III. rendü jármos ökör 200—250 frt. Fjös tehén borjuval 190—320 frt. borju nélkül 60—160 frt.

Negyedfü tió 200—360 frt. Harmadfü tió 200—250 frt. Rugott bornyu 60—190 frt.

Az árak mindezeknél páronként értendők. — Egy darab bika 120—200 frt. Egy darab jó igás ló 150—200. Magyar juh páronként —, ürü bika —, anyabika — frt. Felhajtás — db. Eladatott — db.

Napszámárak.

Febr. 2.

Egy férfi ellátással . . . — frt 40 kr
" " ellátás nélkül . . . — " 60 "
Egy ló ellátással . . . — " 25 "
" " ellátás nélkül . . . — " 40 "
Egy gyermek ellátással . . . 15 "
" " ellátás nélkül . . . 25 "

Egy méter öl tűzifa fővágása 2 frt. — kr. egy méter öl (4 köb. méter) beszállítása 1 frt. — kr.

Négy köbméter tölgyfa 12 frt.
" " nyárfa 7 frt.

EGY KÜLÖN BEJÁRATU
BUTORZOTT SZOBA
kerestelik
Széchenyi, Czegléd vagy nagy Csapó-utcán.
Ajánlatok B. S. czim alatt e lap kiadóhivatalába.

Szives tudomásul!

A közelgő farsangra nagy választékban érkeztek raktárba

báli szövetek, szines s elymek

francia VOILE-ok,

atlas, satin és batistok

továbbá

legyezők, virágok, csipkék,

báli belépők,

meyeket igen olcsón árusítanak el.

Szabó Lajos fiai

Debreczen, Rózsatér.

valuta-szabályozás

kérdése ténylegessé vált. Február hó közepén az anketek összeülnek, hogy annak keresztülviteléről tanácskozzanak s nemsokára a valutaszabályozás bevezetett tény lesz. — Már ma egész tisztában van mindenki avval, hogy a valuta szabályozásnak következménye nagy és soha nem gondolt felvirágzás lesz minden téren, de különösen az értékpiacon.

Ajánlható tehát bárkinek folyópénzét és esetleges takarékpénztári beteteit értékpapirokvásárlására felhasználni. Az értékpapirok kicserélése mások ellenében, melyek nagyobb kilátást nyújtanak, szintén előnyös lesz. — Felajánljuk szolgáltatatainkat és szívesen készek vagyunk szóbeli, vagy írásbeli felvilágosításokat adni. Kérdések üzletkötésre nem köteleznek.

Betéti társaság Dirnfeld testvérek
Budapest, V, fürdő-utca 4. sz.

Bor-kivonat.

Kitünő egészséges bor azonnali elkészítésére, mely a valódi természetes bortól nem különböztethető meg, ajánlom ezen elősmert különlegeséget.

2 kiló ára (elég 100 liter bornak) 5 frt 50 kr. Vény ingyen hozzácsomagoltatik. Legjobb sikerért és egészséges készítményért kezdek.

Spiritus-megtakarítása

elérhető felülmulhatlan pálinka erősítő. essenciámmal; ez a italnak kellemes, ízletes zamatot kölcsönöz és csak nálam kapható

1 kiló 3 frt 50 kr. (600—1000 literre,) használati utasítással együtt.

Ezekon kívül ajánlok mindenféle essenciát, rum, cognac, finom liqueurök stb. hez felülmulhatatlan jószágban. Vények ingyen hozzácsomagoltatnak. Árlapok bérmentve.

Karl Philipp Pollák.

Essenen Specialitäten-Fabrik in Prag.

Szerény képviselők kerestetnek.

KÖNYVNYOMDA.

KÖNYVKÖTÉSZEZET.

A „DEBRECZENI ELLENŐR“

legújabb és legdivatosabb betűkkel gazdagon felszereltt
s 3 gyorsajtóval berendezett

LEGNAGYOBB

KÖNYVNYOMDÁJA

Debreczenben, Széchenyi-utca Simon-ház.

Ajánlkozik mindennemű

nyomdai munka gyors és díszes kiállítására.

☞ Községi és gyámi rovafoz ivek, ☜

hivatalos nyomtatványok minden alakban.

Ügyvédi és kereskedelmi nyomtatványok,
falragaszok, körlevelek, gyászjelentések,

LEVÉLFEJEK és LEVÉLBORITÉKOK.

Báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

☜ a legjutányosabb árákon ☜

állítatnak ki.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

KÖNYVKÖTÉSZEZETÜNKBEN

mindenféle díszes és egyszerű munkák
gyorsan és jutányos áron elkészítetnek.